

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/352/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217203796
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217203796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: J. M.I., C.. XX.X.XXXX, S. A. I., W. D. XXXX/XX, o zaplatenie 1.114,47 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 25Csp/20/2017-104 zo dňa 14. júna 2018

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. II. a IV.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej iba „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 479,70 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 709,70 eur od 20.4.2014 do 5.1.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 689,70 eur od 6.1.2017 do 10.3.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 659,70 eur od 11.3.2017 do 19.7.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 639,70 eur od 20.7.2017 do 15.8.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 619,70 eur od 16.8.2017 do 21.9.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 599,70 eur od 22.9.2017 do 31.10.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 579,70 eur od 1.11.2017 do 24.11.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 559,70 eur od 25.11.2017 do 19.12.2017, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 539,70 eur od 20.12.2017 do 12.1.2018, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 519,70 eur od 13.1.2018 do 2.3.2018, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 499,70 eur od 3.3.2018 do 5.4.2018, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 479,70 eur od 6.4.2018 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Konanie o zaplatenie 230,- eur s príslušenstvom zastavuje.

IV. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 15.2.2017, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu titulom Zmluvy o pôžičke istinu 1.114,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 20.4.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania z dôvodu, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 poskytla žalovanému na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa X.X.XXXX pôžičku vo výške 2.345,28 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť formou 48 pravidelných mesačných

splátok každá vo výške 48,86 eur s tým, že doteraz žalovaná uhradila iba sumu 690,30 eur. Žalobca z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej sumy vzal sčasti zaplataenia sumy 230,- eur s prísl. žalobu späť s tým, že súd prvej inštancie v zmysle § 144, § 145 ods. 1 až 3 a § 146 ods. 1,2 CSP v časti istiny 230,- eur s prísl. konanie zastavil.

3. Predmetom konania zostala zvyšná časť žaloby vo výške istiny 884,47 eur s príslušenstvom.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 526 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 4,5, § 53b ods. 1, § 54 ods. 1 OZ, § 657 a § 658 ods. 1 OZ.

5. Súd mal za preukázané nesporné tvrdenia žalobcu v konaní vyplývajúce z predložených listinných dôkazov stranami sporu, že žalovaná dňa X.X.XXXX uzatvorila ako dlžník s právnym predchodcom žalobcu so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130), ako veriteľom, Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 1.400,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť formou 48 pravidelných mesačných splátok vo výške 48,86 eur, s termínom konečnej splatnosti 4/2017, priemernou hodnotou RPMN 47,29% a s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32%. Celková čiastka 2.345,28 eur, celkové náklady spotrebiteľa 945,28 eur, splátka s poistením 48,86%. Listinou označenou ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 1.3.2014 žalobca vyzval žalovanú k okamžitej úhrade splátky splatnej v mesiaci 1/2014.

6. Keďže žalobca v konaní preukázal splnenie svojho záväzku vyplývajúceho mu zo Zmluvy o pôžičke, keďže reálne poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.400,- eur, z ktorej žalovaná uhradila splátku vo výške 690,30 eur, čo vyplýva z výpisu z jej účtu, vznikla žalovanej povinnosť vrátiť požičanú sumu v nesplatennej časti vo výške 479,70 eur a to spolu s uplatneným príslušenstvom v zmysle § 517 ods. 2 OZ, ako aj § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení zákona č. 20/2013 Z.z., účinnom od 1.2.2013.

7. Čo sa týka samotného príslušenstva pohľadávky žalobcu súd uviedol, že v danom prípade bola stanovená ročná úroková sadzba pôžičky vo výške 32%, čo je podľa súdu prvej inštancie v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa internetovej stránky NBS v čase poskytnutia pôžičky, t.j. ku dňu X.X.XXXX boli úrokové sadzby vo výške 13 %, čím je dojednaná úroková sadzba dvojnásobne prevyšujúca priemernú úrokovú sadzbu požadovanú bankami za spotrebiteľské úvery a teda ide o absolútne neplatný právny úkon v časti dohody o úrokoch. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol v zmysle § 282 a § 285 CSP, keďže rozhodol rozsudkom pre uznanie, čo sa týka výroku pod č. I so zreteľom aj na ust. § 217 ods. 2 CSP.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1,2 CSP a s poukazom na vzájomný pomer úspešnosti medzi žalobcom a žalovanou, kedy bola žalobcovi priznaná suma 479,70 eur zo sumy 1.114,47 eur (konanie zastavené v časti 230,- eur po uhradení sumy žalovanou po podaní žaloby, 1.114,47 eur - 230 eur = 884,47 eur, z toho priznaná suma 479,70 eur), t.j. žalobcov pomer v úspechu predstavuje 54% a žalovanej pomer úspechu 46%, (54% - 46 % = 8%), mal súd zato, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu je približne rovnaký a preto vyslovil, že žalobcovi ako úspešnejšej strane sporu náhradu trov konania nepriznáva.

9. Proti rozsudku vo výroku pod č. II a súvisiacom výroku pod č. IV, t.j. vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktorý odôvodnil nesprávnym právnym posúdením. Nesúhlasil s tým, že dojednaný zmluvný úrok je neprimeraný a je v rozpore s dobrými mravmi, vo výške ročnej úrokovej sadzby 32%. Poukazoval na to, že ide o odplatu a výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500,- eur vrátane, so splatnosťou od 1. do 5. rokov bola zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR a je v súlade s ust. § 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., pričom § 3 ods. 1 OZ možno používať len vo výnimočných situáciách a to aj s poukazom na § 53 ods. 6 OZ platný a účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy. Preto úrok zodpovedá maximálnej výške odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľov podľa ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. platného a účinného od 1.9.2014, keďže vo výške 20,48% v stanovenom období neprevyšuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN, čím je úver primeraný a v súlade s ust. § 53

ods. 6 OZ ako aj dobrými mravmi. Citoval rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v obdobných veciach. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku v súlade s jeho návrhom s tým, že si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukazovala na zníženie vysokého úroku, so zreteľom aj na uznanie dlhu, keďže vyššie splátky 20,- eur mesačne nezodpovedajú jej finančným schopnostiam.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.9.2019 o 9.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 3.9.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

14. Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo preskúmané v napadnutých výrokoch pod č. II. až IV, t.j. vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s výrokom o trovách konania s tým, že súd prvej inštancie, čo sa týka vyhovujúceho výroku rozhodol rozsudkom pre uznanie v zmysle § 282 CSP, keďže žalovaná, čo nejasne vyplýva z obsahu podaného odvolania, ale je to zrejmé zo zápisnice o pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 14.6.2018 pohľadávku žalobcu uznala, ale bez úrokov, keďže uviedla, že tieto sú neprimerane vysoké.

16. Správne vychádzajúc z procesnej povinnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, ktorá nestojí nad povinnosťou súdu prihliadať z úradnej moci na existenciu takých zmluvných podmienok v spotrebiteľských sporoch, ktoré spôsobujú nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nad povinnosťou poskytnúť v takomto prípade ochranu spotrebiteľovi s poukazom na ust. § 295 a 298 CSP, je súd povinný aj bez návrhu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľských zmluvách, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, a to nielen tých, na ktorých spočíva uplatnený nárok, ale všetkých ostatných podmienok spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, pričom tieto ustanovenia predstavujú v CSP odôvodnenú výnimku z dispozičného princípu a z princípu „ne ultra petiti“. Preto súd prvej inštancie dôvodne preskúmal dôvodnosť uplatneného nároku v časti výšky dohodnutej ročnej úrokovej sadzby a to v zmysle § 53 ods. 5 OZ.

17. Odvolací súd uvádza, že právny základ predmetného sporu spočíva v spotrebiteľskej zmluve. Zmluva o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii má charakter medzinárodnej zmluvy a má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. V rámci takto vymedzeného legislatívneho priestoru sú vnútroštátne súdy povinné aplikovať pramene komunitárneho práva, vrátane výkladových princíпов, ako aj judikatúru Súdneho dvora európskej únie. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia môže byť podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240-244/98, Oceano Grupo Editorial, C-168/05, Mostaza Carlo kompenzovaný pozitívnym vonkajším zásahom vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie priznáva vnútroštátnemu súdu právo prihliadať na zákonné prekážky alebo zákonné dôvody, brániace priznať plnenie voči spotrebiteľovi a to bez ohľadu na uznávací prejav žalovaného spotrebiteľa. Táto možnosť priznaná súdu sa považuje za nevyhnutnú na zabezpečenie účinnej ochrany spotrebiteľa, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením. Navyše, nemožno

znevýhodňovať spotrebiteľov, ktorí takýto uznávací prejav vykonajú z nevedomosti, neinformovanosti, bezmocnosti alebo z obavy, že nebudú môcť splácať dlžnú sumu v splátkach, oproti spotrebiteľom, ktorí sú v konaní pasívni, teda pri ktorých by súd žalobu zamietol.

18. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o spotrebiteľský charakter záväzkového vzťahu, z ktorého si žalobca uplatňoval nárok, bolo nutné ex offa posúdiť dôvodnosť nároku z hľadiska právnych predpisov spotrebiteľského práva tak, ako to urobil súd prvej inštancie a to aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/150/2017 zo dňa 21.2.2018, podľa ktorého v prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. nekalý charakter spotrebiteľských zmlúv. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli znevýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznávajú a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod..

19. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-168/05 Mostaza Claro, v zmysle ktorého: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 26, ako aj Cofidis, bod 33).“

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

25. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie vecne správne postupoval, keď na základe vykonaného dokazovania v potrebnom rozsahu správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol, keď žalobu žalobcu v napadnutom výroku pod č. II., t.j. v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol, to je v rozsahu týkajúcom sa ročnej úrokovej sadzby vo výške 32% dohodnutej v zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa X.X.XXXX, ktorá bola správne posudzovaná v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu a to s odkazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku a nakoľko podľa internetovej stránky NBS v čase poskytnutia pôžičky, t.j. ku dňu X.X.XXXX boli úrokové sadzby vo výške 13% a dojednaná stranami sporu úroková sadzba vo výške 32%, dvojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu požadovanú bankami za spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy, je nepochybne úroková sadzba vo výške 32% v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto ide o absolútne neplatný právny úkon v časti dohody o úrokoch.

Preto odvolacia námietka žalobcu je v danom prípade nedôvodná, keďže rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazoval v podanom odvolaní sa týkali zmlúv uzavretých v inom období, kde boli stanovené iné výšky úrokových sadzieb ako aj RPMN a keďže nesúvisia s daným obdobím, pre danú vec sú tieto rozhodnutia neaplikovateľné.

26. Na základe hore uvedenej skutočnosti odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku pod č. II. a z hľadiska vecnej správnosti aj výrok pod č. IV. o náhrade trov konania v zmysle § 387 CSP potvrdil ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol žalobca neúspešný a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva a preto odpadá dôvod rozhodovania o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).